

فاضلاب خانگی نوکارتیز و نیکروز در محدوده

چوپانی، مدیر مجتمع مسکونی، نیز چند مشکل را مطرح می کند. او می گوید: «از شهرک نیکروز و نوکارتیز، آب های فاضلاب خانگی به دلیل شیب بندی نامناسب جوی های آب، به سمت وسوی مجتمع هدایت می شود و بوی نامطبوعی به همراه دارد. برخی مواقع آب های فاضلاب خانگی در نقاط مختلفی جمع می شود و این دردسرساز است.»

اتوبوس رانی، متشکریم!

وی در ادامه بیان می کند: «از سازمان اتوبوس رانی متشکریم که مینی بوس هایی را در خیابان پنجن ۵۵ در نظر گرفته اند، اما خواسته دیگری که داریم، آن است که چون فاصله مجتمع تا ایستگاه بسیار طولانی است و برای خانواده های معلول سخت است، اگر مسئولان ایستگاهی تانزدیکی مجتمع در نظر بگیرند، دعاگویشان هستیم.»

معلولان را در یابید

چوپانی در انتهای گفته هایش از مسئولان می خواهد تا زمینه اشتغال برای بچه های معلول را فراهم کنند. او در این باره می گوید: «درست است بچه های زیادی در این مجتمع، معلول هستند، اما بعضی از آن ها واقعا استعداد های خوبی دارند و جزو نخبگان هستند. فرد نابینی را در همین مجتمع مسکونی داریم که به کامپیوتر مسلط است! با اینکه چشم هایش نمی بیند، ولی می تواند تایپ کند! افراد تحصیل کرده ای داریم که کار های ویژه ایجاد دارند، باید مسئولان فکری بکنند.»

افت فشار آب در تابستان

ساغری، یکی دیگر از ساکنان مجتمع مسکونی، از افت فشار آب در فصل تابستان می گوید: «در ایام تابستان، فشار آب افت زیادی دارد؛ به طوری که طبقات بالای این مجتمع با افت شدید آب روبه رو می شود.»

وی در ادامه می گوید: «بیشتر ساکنان این مجتمع مسکونی نیاز به فیزیوتراپی دارند که روزانه مسیر های طولانی را طی می کنند و خود را به فیزیوتراپی می رسانند. چنانچه خبری بتواند یک روز در هفته امکانات فیزیوتراپی خود را به این مجتمع بیاورد تا سایر ساکنان استفاده کنند، کمک بزرگی به ما شده است.»

موش صحرایی، میهمان طبقه سوم

یکی دیگر از خانم های مجتمع مسکونی محدوده از میان جمع بر می خیزد و در حالی که نوزادی در بغل دارد، به وجود جانوران اشاره می کند و می گوید: «از آنجایی که اطراف مجتمع مسکونی، زمین های بایر و رها شده ای وجود دارد، حیواناتی همچون موش، مار، عقرب و... به داخل مجتمع هجوم می آورند و امان اهالی را بریده اند. مورد داشته ایم موش صحرایی خودش را به طبقه سوم این ساختمان رسانده و مزاحمت هایی برای ساکنان به بار آورده است.»

مسیر ترس و دلهره

خانم خداداد نژاد، رشته کلام را به دست می گیرد و ادامه می دهد: «روزانه یا شبانه، مسیر منزل تا حاشیه خیابان پنجن را طی می کنم. سگ های ولگرد زیادی را مشاهده می کنم و همیشه این مسیر را با ترس و دلهره طی می کنم. از مسئولان می خواهم به این موضوع توجه ویژه ای داشته باشند، چرا که آسایش ما را سلب کرده است.»

پناهگاه معتادان

وی در ادامه به تجمع معتادان اشاره می کند و می گوید: «متأسفانه اطراف مجتمع به پناهگاه معتادان تبدیل شده است. بیشتر اوقات افراد معتاد پشت دیوار های مجتمع مسکونی، مواد مخدر استعمال می کنند. اگر مراجعه کنید، مقدار زیادی سرنگ و سایر وسیله های استعمال مواد مخدر را خواهید دید! از ریاست کلانتری پنجن درخواست داریم به اینجا بیایند و از نزدیک مشکلاتمان را بررسی کنند.»

۱۲ سال فروش و اجاره

ممنوع

یکی از خانواده های معلولان در خصوص واگذاری واحد مسکونی خود این طور بیان می کند: «یک واحد مسکونی برای من در نظر گرفته شده است و بنا بوده ۳۰ میلیون آن را با توجه به شرایط داشتن فرزندان معلولم، بهزیستی بپردازد؛ ولی بهزیستی این مبلغ را پرداخت نکرده است و این هزینه را از من گرفته اند! البته افراد دیگری در همین مجتمع زندگی می کنند که شرایط آن ها با شرایط من یکسان بوده و بهزیستی برای آن ها هزینه ۳۰ میلیون را پرداخت کرده است.»

وی در ادامه می گوید: «واحدهای مسکونی که به مددجویان واگذار شده است، تا ۱۲ سال حق فروش و واگذاری آن را نداریم. در حال حاضر مشکلات اینجا زیاد است و توان ادامه زندگی را نداریم، ولی نه می توانیم به فروش برسانیم، نه به اجاره بدهیم!»